

els esforços titànichs qu* emplearen els catalans pera defensai' sos furs y llibertats, rcsultarea infructuosos; sols podían aca- bar ab la desgraciada lluyta del sigle XVIII que espantà Et tota l' Europa. DivanL d' aquest perill de ia terra catalana, psmra . neix en profund silenci la lira de nostres poetas, sols quedan ci-onistas y jurisconsults que 's defensen ab sas Ilógicas rabons y teolechs que converteixen el púlpit rellíglós, en cátedra po- lítica,

En lo sigleXVIII, el mohimcnt literari es igual y va seguin com l'anterior; fins que en la tercera generació literària del sigleXK se restauran els/of^í's i^/oríT/s y la rehabilitací<í de la llengua y poesia catalanas. , V

La rehabilitació 's deu princípalmíint á n* en Carles Bona- ventura Aríbàu, que en unió dc L' Antón Puig y Blanch y d' en janme Vada, la lliuraren y salvaren tlel fanch en qu' havia caygut. Per la rehabilitació compos.l L'Aribau en 1833^ una oda á la patria que será sempre la gloria y'l llegitim orgull de las lletres catalanas, quinas primeras estrofas son las se- S ü ^ " t s ;

Adcussiau, turons, per sempre adeussiau ' • " "

O serres desiguals, que allí en la patria mia ' "

Deis núvols ó del cel de lluny vos distingia "" ' ,,,-

Per lo repís etern, per lo color més blau. '-•''.'

, Adeu tú, vell Montseny, que desde ton alt palau

Com g;uarda vigilant cobert de boyra y neu ' " ^ '•

Guaytas per un forat la tomba del Jiiheu, . . • '

En mitj del mar inmens la mallorquina nau. etc.

En 1841 en Joaquim Rubió y Ors^ *Lo Gayter del Llobregat*^ aquest home tan constant, que no abandonà may la bretxa^, fou lo guanyador deL premi ofert per aquella institució de de- vot y poutich origen, per l'a Academia de Bonàs Uetras, que concedí dos premis á la mellor poesia del género épich sobre /' *expedició de catalans y aragonesos contra, turchs y grechs.*^